

Karmelitánské nakladatelství je křesťansky orientované nakladatelství, které na trhu působí od roku 1991, dosud vydali více než 1500 titulů. Nejdůležitější částí edičního plánu KNA jsou edice věnované duchovnímu životu. Dlouhodobě neúspěšnější edice KNA jsou např. edice Karmelitánská spiritualita a Malý duchovní život. Mezi jejich kmenové autory, kterým bylo vydáno více titulů, patří mimo jiné: Anselm Grün, Vojtěch Kodet, Kateřina Lachmanová, Marie Svatošová, Max Kašpari.

Masáž v Praze – profesionální masér, který za vámi přijede domů, do soutěže nabízí dva poukazy na masáž (45 min. + 60 min.) Tato varianta výhry bude platit pouze pro ev. výherce z Prahy. Jde o službu mobilního maséra, který provádí masáž klientů v jejich vlastním domácím prostředí. Pokud by žádný výherce nebyl z Prahy vybrán, poukaz na masáž by byl nahrazen knižní výhrou. Poukaz na masáž by pak byl předán do nějakého charitativního či zdravotnického zařízení (např. Domova svaté rodiny, Nemocnice pod Petřínem, nebo jiného podobného.).

<http://www.vira.cz>

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 1 Ročník X

6. ledna 2013

Zprávy a oznámení

Zemřel P. Heřman Fritsch, děkan v Blatné

Ve středu 2. ledna 2013 v 10,00 hodin byla ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie v Blatné sloužena zádušní mše za zesnulého P. Heřmana Fritsche, děkana v Blatné. Poté byl uložen do rodinného hrobu na městském hřbitově v Rožmitále.

P. Heřman Fritsch zemřel 27. prosince 2012 v nemocnici ve Strakonici v 73. roce svého života. Čtyřicet devět let působil ve farnostech českobudějovické diecéze Březnice u Příbrami, Bohutín, Drahenice, Starý Rožmitál, Ševětín, Bošilec, Strakonice, Strakonice-Podsrp, Katovice, Štěkeň, Jinín, Paračov, Blatná, Kadov u Blatné a Černívsko.

Děkujeme otci Heřmanovi za vše dobré, co udělal nejen pro naši farnost a chceme ho provázet svými modlitbami a slavením mše svaté. Rekviem za P. Heřmana bude slouženo v sobotu 12. 1. 2013 v 18,00 v městském kostele.

Modlitby za jednotu křesťanů

V době od 18. do 25. ledna probíhá týden modliteb za jednotu křesťanů. Připojme se i my k těmto modlitbám. Celý týden zahájíme v pátek 18. 1. mší svatou, ve které vzpomeneme na tento úmysl.

Osadní svátek

V sobotu 19. ledna slaví naše farnost osadní svátek – den, kdy se budeme před vystavenou Nejsvětější svátostí modlit za naši českobudějovickou diecézi. Začneme mší svatou v 8,30 hodin v městském kostele. Celodenní adorace zde vyvrcholí v 18,00 hodin svátostným požehnáním. Prosím zájemce o adoraci, aby se zapsali do seznamu, který bude k dispozici v obou kostelích.

Schůzka farní rady

Na čtvrtek 24. 1. 2013 je plánována schůzka farní rady na faře. Informace bude upřesněna v pravidelných ohláškách.

Setkání mladých

V pátek 25. 1. 2013 srdečně zveme naše mladé, ale i děti a dospělé na setkání s následujícím programem: 18,00 hodin – farní kostel: mše svatá s dětmi a mládeží
19,00 hodin – fara: setkání mladých a všech ostatních zájemců s Jiřím Hronkem a Václavem Vlnou z Přísku na téma: Jak jsme putovali do Santiaga de Compostella, aneb Bůh nás vede na naši pouti. Tito dva mladí putovali loni cca 1 měsíc na poutní cestě do španělského poutního místa zasvěceného sv. Jakubu a umějí o tom vyprávět za použití rozsáhlého obrazového materiálu...

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 16. 1. 2013. Redakce: P. Jan Kuník, Ivana Hoyerová
Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.farnostrozmital.cz

Vážené čtenářky, vážení čtenáři Farního zpravodaje!

Vánoční doba ještě nekončí, a tak prosím vnímejme, že nemá končit láska a pokoj mezi námi...

Kež nám k tomu žehná malý Ježíš z jeslí...

To Vám s úctou přeje P. Jan Kuník

Vánoční zamyšlení

Přesto, že žijeme ve světě, ve kterém měníme hodnoty slov i činů tak, aby jak slova, tak činy vyhovovaly, zapadaly do mozaiky našich programů - tj. přesněji našich těch kterých ideologií, těch kterých hospodářských situací, plánů, výhledů, záměrů, prostě kdy říkáme a tiskneme všechno, jen jak se nám to hodí - zbyla tu jedna instituce v civilizovaném světě, jedno údobíčko, kdy se nám v mysli vynoří pojem „lidi dobré vůle“. A v tom je zbytek naděje na lepší svět.

Filosofie vystavěná na lásce bližního k bližnímu trvá několik tisíc let. Prošla mnohými rukama. Špinavými rukama lidí zlé vůle, kteří ji překrucovali, vulgarizovali, ale ona, ta základní myšlenka - už všechno přežila.

Člověk nemusí být křesťan, stačí být než člověk - aby při vzpomínce na bezbranné a chudé nemluvně v jeslích kdesi v chlévě - aby se nezamyslíl.

Aby se nerozpomněl, že ten človíček se narodil na útěku před brutální mocí. Na útěku před blbostí - rodnou sestrou moci.

A že všechny krásné a lidské věci, myšlenky, kumšt, svoboda, se musí skrývat před mocí, že se rodí na útěku, ale že se nepřestanou rodit - protože se rodí z lásky.

Když řekneme lidstvo, lidi - co máme na mysli? Koho vidíme?

Vlastně to, co jsme viděli, svoje rodiče - sourozence - příbuzné - svůj národ - svoji rasu. Svou barvu - atd. Přiznejme si, že vidíte bílé lidi, že nevidíte - odstíny - necítíte pachy - vždyť jeden druhému smrdíme. A přece říkáme lidstvo - že můžou žít spokojeně - je to rozumné. Tak mluví rozum.

A všude to slyšíme, čteme - a teď přijde zrada rozumu: Válčí se, bouří se, rozkazuje se, nařizuje se, dovoluje se, cenzuruje se - a píše se:

Na jednom konci světa noviny píšou - včera padlo 100 vlastenců a bylo likvidováno 100 agresorů (čísla jsou namátková, můžete si dosadit větší, nebo menší, jste-li nenapravitelní optimisté).

Na druhém konci světa čtete, že bylo likvidováno 100 vzbouřenců a padlo sto našich chrabrých.

Háček je v tom, že co jsme na jednom konci světa likvidovali co agresory, na druhém konci jsme oplakali co naše chrabré bojovníky. Zatímco na druhém konci likvidovaní vzbouřenci jsou vlastně vlastenci a naši chrabří jsou agresori.

Nikde však nečtete, že 200 mladých lidí se pobilo, připravilo o život.

Válka začala, protože to velel rozum. Tentýž rozum, který nám rozumným velí chtít lepší život všude a pro všechny. A najednou na všech koncích světa z nás dělají blbce.

V tomto století, které si s falešnou pýchou říká materialistické - kdy víme pozitivně, že láska není hmota, a kdy nevíme, co je hmota.

Láska - to nejdůležitější v životě, nepodléhá přitažlivosti zemské. Rodná sestra svobody, štít, který uchránil pokolení lidí dobré vůle, že zachrání svět. Bez lidí dobré vůle by život byl než nákladné a nebezpečné dobrodružství. Tak tedy Pokoj lidem dobré vůle.

Jan Werich

Žehnání a svěcení

Co znamená někoho/něco žehnat?

Římskokatolická církev udržuje tradici žehnání nebo svěcení různých předmětů, osob, životních situací. Co to znamená? Může i do kostela nechodící přinést knězi například křížek, aby ho požehnal? Je rozdíl mezi žehnáním a svěcením?

Žehnání, žehnat, požehnat je odvozeno od latinského slova „signare“, česky „označit“. Synonymum pro slovo žehnat se také používá „dobrořečit“. Žehná a dobrořečí se kdeco a kdekdo. Slovo je velmi mocné. Může zranit i zabít, může hojit a dát život. Gesto doprovázející slovo ještě umocňuje význam slova. Proto nad věcmi, osobami, událostmi se pronáší slovo doprovázené gestem. Protože je to dobro - řečení. Jedná se o slovo dobré, slovo, které dává věci, osobě, události dobré nasměrování.

Co je možné žehnat? Rodiče mohou žehnat své děti. Stačí obyčejný křížek na čelo s přáním, aby se dítěti nic zlého nestalo. Každý může žehnat sama sebe, když ráno vstává nebo jde spát. Může požehnat chléb. Může žehnat nemocným, starým lidem než se vydají na cestu. Kněží vám pak mohou požehnat například křížek na krk. Mohou vám požehnat nové auto, pracoviště, dům nebo byt, ve kterém bydlíte.

V Římě je tradice, že kněží chodí před Velikonoce po domácnostech a žehnají domácnosti svěcenou vodou. U nás tak chodili na Tři krále anebo na Mikuláše. Mohou také žehnat zvířatům, vašim polím a tak dále.

Žehnání je spojeno se znamením kříže, svěcenou vodou, někdy i kadidlem a na Tři krále posvěcenou křídou. Nejedná se o magii. Svěcená voda, kadidlo, křída, jsou pouze viditelná znamení, gesta, která doprovázejí slovo modlitby a Boží sílu, která je neviditelná. Žádný posvěcený růženec na zpětném zrcátku vašeho automobilu vás před nehodou neuchrání, když jezdíte nebezpečně. Ale růženec vám může připomenout Pána Boha, který pro vás chce jen dobro a tedy i bezpečně dosáhnoutí cíle vaší cesty.

Abyste si dokázali představit, jak se žehná, dovolte mi na tomto místě uvést jednu ze **žehnacích modliteb rodičů dětem:**

„Pane, náš dobrý Bože, Otče našeho Pána Ježíše Krista, shlédni na našeho (doplň se jméno), který stojí před důležitým krokem ve svém životě. Provázej ho požehnáním v jeho očekáváních a nadějích, vždyť všechno závisí od tvé pomoci. Chraň ho od zlého a veď ho po správných cestách. Zachovej ho ve své lásce a ve společenství své církve. (Žehnající dělá na čele žehnaného znamení kříže.) Ať tě provází a chrání všemohoucí Bůh, Otec i Syn i Duch svatý. Amen.“

Jaký je rozdíl mezi žehnáním a svěcením?

Svěcení je trochu něco jiného. Být posvěcen znamená být vyjmutý z profánního užívání. Už se také nesvětí kdeco a kdekdo. Například svěcená voda se více nepije nebo se nevylévá do umyvadla. Na posvěcených olejích si neusmažíte řízky a okolo posvěceného oltářního stolu se křesťané shromažďují ke slavení mše a ne k jídlu.

Petr Šabaka

Z knihy Pane Bože, co mám (v kostele) dělat?, vydal (o): vlastním nákladem, Pardubice 2005

Jaká hvězda vedla Tři krále?

Ve 2. kapitole Matoušova evangelia v Bibli je zmíněn příběh mudrců („králů“), kteří na základě pozorování Hvězdy přišli do Betléma poklonit se právě narozenému Ježíši. Z pohledu na kterýkoliv betlém vystavený v našich kostelích či muzeích si automaticky vybavíme, že nad jeslemi svítí hvězda s dlouhým zářivým chvostem – tedy nepochybně kometa. Nebyla to kometa!

Pokud by betlémskou hvězdou byla vskutku kometa, nebylo by pro astronomy nesnadné čas Kristova narození spolehlivě ověřit. V době kolem počátku našeho letopočtu byla již značně rozvinuta astronomie na Dálném východě a podrobné záznamy o pozorování komet z té doby se dobře dochovaly – žádná z tehdy zaznamenaných komet však termínově nevyhovuje. Vždyť i slavná Halleyova kometa prošla přísluním v roce 12 př. n. l. a pak znovu až r. 66 n. l. – objevila se tedy buď příliš brzo,

Vyšla nová kniha textů kardinála Vlka

Vyšla kniha „Bůh blízký. V rozhovoru s kardinálem Vlkem“. Editorem dosud nepublikovaných textů a kázání a zároveň autorem rozhovoru s emeritním arcibiskupem pražským, který letos oslavil 80. narozeniny, je publicista Jiří Zajíc.

Praha: Životní jubileum kardinála Vlka se stalo podnětem k vydání knihy, která na téměř 400 stránkách zachycuje jeho myšlenky, úvahy a promluvy. Kniha kromě dosud nepublikovaných textů přináší také rozhovor na aktuální témata dnešní doby. Hovoří se v něm o otázkách hledajících a nevěřících, o osobním duchovním světě kardinála Vlka a mnoha dalších věcech duchovního světa. V kapitole „Očima druhých“ přibližují různé osobnosti život kardinála Vlka v prizmatu služby církvi, ekumenismu, Hnutí fokoláre. V obrazové příloze lze nahlédnout do některých spisů Státní tajné bezpečnosti. Kniha obsahuje i fotografickou přílohu.

„Základní zkušeností mého života je má víra, která byla pro mne vždy velkou oporou a silou. Ona mě nesla a chránila ve všech, i těch nejtěžších, okolnostech mého života: Bůh blízký, jehož slovo jsem poznával jako živé, účinné a útěšné, a proto jsem ho bral jako orientaci ve svém životě. (...) A hodnocení svého života a své činnosti nechávám v rukou Božích podle Ježíšova slova: 'když jste vše vykonali, řekněte: neužiteční služebníci jsme, co jsme měli vykonat, to jsme vykonali...'“.

Aleš Pištora

Podle knihy: Jiří Zajíc a kol., Bůh blízký. V rozhovoru s kardinálem Vlkem, Nové město 2012.

Vyfoť Betlém! Soutěž prodloužena

Podělte se o své fotografie jesliček a betlémů

Možná jste letos zažili u jesliček něco mimořádného... a možná jste přitom měli foťák v ruce! Po loňské soutěži „Vyfoť Mikuláše“ vyhláší portál www.vira.cz novou **soutěž o nápaditou fotografii betléma případně spojenou s nějakým zajímavým příběhem. Hlavním záměrem není soutěž, ale příležitost podílet se o příběh Vánoc z Vašeho úhlu pohledu.** A protože se nám podařilo sehnat zajímavé výhry, rozhodli jsme se některé účastníky zároveň za jejich snahu odměnit.

Výběr z došlých fotografií spolu s příběhy bude zveřejněn na webu vira.cz. Pošlete nám tedy zajímavou fotografii vánočních jesliček a napište výstižný příběh, který vás k pořízení fotografie vedl. Z nejlepších kombinací fotografie+příběhu vybereme 3 výherce, kteří si budou moci vybrat z milých odměn. Rozhodovat bude jak nápaditost fotografie, tak i výstižný příběh. Fotografie mohou být aktuální i staršího data.

Podmínky soutěže

Fotografii zašlete e-mailem na adresu soutez@vira.cz do **15. 1. 2013**. Fotografie musí mít šířku alespoň 700 pix (což už zvládá i každý mobilní telefon). Do e-mailu uveďte jméno autora fotografie, místo, kde jste ji pořídl, a ev. krátký příběh s ní spojený. V průběhu ledna 2013 vyhlásíme 3 vítěze soutěže. Zasláním Vašich fotografií vyslovujete souhlas s jejich zveřejněním na webu www.vira.cz. Před jejich zveřejněním budete ještě informováni.

Ceny do soutěže

Tři výherci – autoři nejnápaditějších fotografií s příběhy si budou moci vybrat z milých cen, které letos poskytli: www.cokolada.cz do soutěže nabízí: Dárkové balení čokolády Divine (Čokoláda Divine bílá s jahodami 100 g, Čokoláda Divine hořká s malinami 70 % 100 g, Divine srdce v mléčné čokoládě 125 g, dvě čokoládové tyčinky).

Čokoláda.cz je internetový obchod zaměřený na výjimečné čokolády, které v běžných obchodech nenajdete. V nabídce najdete nejkvalitnější rodinné čokoládovny především ze Švýcarska, Velké Británie, Francie, Belgie a Itálie. Díky širokému sortimentu si na své přijde každý milovník kvalitních čokolád. V nabídce jsou plantážní čokolády, vysokoprocentní mléčné čokolády, netradiční příchuťové čokolády, pralinky, degustační sady a další čokoládové speciality. Čokoláda.cz také nabízí zážitkové degustace čokolády pro veřejnost i pro firmy, velkoobchodní spolupráci nebo tvorbu personalizovaných čokoládek.

Karmelitánské nakladatelství do soutěže nabízí 5 zajímavých novinek ze své produkce.

nebo příliš pozdě. Navíc tu byla i jistá „astrologická“ obtíž. Podle dobových výkladů byly komety nešťastným znamením na nebi, takže se stěží hodily pro ohlášení radostné zvěsti o narození Vykupitele lidstva. Ve skutečnosti je však zobrazení komety nad Betlémem historicky doloženo teprve z italských jeslíček počínaje 15. stoletím, odkud se tato zvyklost nejpozději v druhé polovině 16. stol. dostala i k nám. Teprve v druhé polovině 20. století se podařilo odhalit tvůrce, který použil kometární symboliky pro biblickou zprávu o klanění tří králů jako první.

Byl to proslulý italský malíř Giotto di Bondone (1267–1337), který r. 1304 maloval fresku Klanění pro padovskou kapli Scrovegni. Inspiroval se vlastním pozorování návratu Halleyovy komety (ta se tak ovšem ještě nejmenovala; o zjištění, že jde o kometu opakovaně se vracející ke Slunci, se zasloužil znamenitý anglický astronom Edmond Halley až počátkem 18. stol.) v září 1301 a až návrat komety r. 1910 poprvé zaznamenaný fotograficky prokázal, že Giottův portrét komety byl neobyčejně přesný – rozhodně nejlepší v celých nefotografických dějinách astronomie! Když při posledním návratu Halleyovy komety ke Slunci v polovině osmdesátých let 20. století chystala Evropská kosmická agentura ESA kosmickou sondu směřující k Halleyově kometě, pojmenovala ji proto zcela případně GIOTTO.

Co tedy mohla být ona hvězda na východě? Tím jsme však nevyřešili problém, co tedy vlastně mohla být ona hvězda na východě, o níž hovoří Matoušovo evangelium. Správný výklad našel patrně již počátkem 17. stol. proslulý německý astronom Johannes Kepler, který 17. prosince 1603 pozoroval v Praze konjunktci (úhlové sblížení) planet Jupitera a Saturna. Napadlo ho proto propočítat, kdy ke stejné konjunktci obou planet došlo v období kolem počátku křesťanského letopočtu, a zjistil, že se tak stalo v r. 7 př. n. l. dokonce třikrát po sobě: koncem května a září jakož i počátkem prosince, a to v souhvězdí Ryb. Takový úkaz nemohl zajisté uniknout babilónským hvězdopřevodům (mudrcům?), kteří o tom dokonce zanechali zprávu na hliněné tabulce, objevené r. 1925 archeology.

Podle těchto nezávislých údajů lze odhadnout, že se Kristus narodil nejspíše někdy v září roku 7 př. n. l., což vypadá na první pohled podivně, když přece křesťanský letopočet má mít za svůj počátek datum Kristova narození. Ve skutečnosti však historici vědí už dávno, že se Kristus musel narodit před počátkem letopočtu. Počátek letopočtu se totiž určoval až mnohem později, teprve v 6. století. R. 532 n. l. se o výpočet data Kristova narození pokusil opat římského kláštera Dionysius Exiguus, ale dopustil se přitom několika chyb při navazování tehdy existujících kalendářů zpět do (tehdy) dosti vzdálené minulosti. Na základě srovnání rozličných historických událostí je velmi pravděpodobné, že úhrn těchto chyb dává právě zmíněný sedmiletý rozdíl. Nakonec lze proto s jistým překvapením konstatovat, že astronomická i historická data o Kristově narození spolu navzájem až nečekaně dobře souhlasí. To fakticky znamená, že dvě tisíciletí od Kristova narození uplynula koncem roku 1994!

Lid, který chodí v temnotách, uvidí veliké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo... Narodí se nám dítě. (Iz 9,1-3.5-6)

Jiří Grygar

Vychází publikace o katolické církvi v ČR

Knižní publikaci s neaktuálnějšími údaji o životě katolické církve v České republice vydává v těchto dnech Česká biskupská konference ve spolupráci s Karmelitánským nakladatelstvím.

Praha: „*Tato publikace si neklade za cíl přesvědčovat o úspěších církve. Předkládá svědeckví o žijoucí instituci, kterou římskokatolická církev je,*“ říká v úvodním slově předseda ČBK kardinál Dominik Duka. Podle jeho slov se tak čtenáři dostávají do rukou přehledná práce o současném životě i organizační struktuře zdejší římskokatolické církve, která volně navazuje na tzv. Bílou knihu o církvi. Čtenář v informační publikaci získá kontakty na jednotlivá biskupství (včetně znaků a personálního obsazení), seznámí se s církevními hnutími i přehledem mužských a ženských řeholí a kongregací. Ačkoli je publikace věnována katolické církvi v České republice, nechybí v ní ani základní údaje o světové církvi v čele s papežem Benediktem XVI.

Publikace vychází v těchto dnech a bude k dostání v síti Karmelitánského nakladatelství.

Jiří Prinz

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 7. do 20. ledna 2013			
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého		
Pondělí	7. 1.		mše sv. není		
Úterý	8. 1.		17,00 Za dceru Báru		
Středa	9. 1.		17,00 Za uzdravení duše a ochranu pro syna Tomáše		18,00 modlitební skupina <i>Společenské centrum</i>
Čtvrtek	10. 1.		8,30 Za Marii Melicharovou, manžela a děti		17,00 mše svatá <i>Voltuš</i>
Pátek	11. 1.		18,00 Za rodinu Kovaříkovu		
Sobota	12. 1.		18,00 Rekviem za † P. Heřmana Fritsche		
Neděle	13. 1.	8,15 Za Josefa Částku, jeho syna a d. v o. Prosba na úmysl dárce.		9,45 mše svatá	
Pondělí	14. 1.		mše sv. není		Vikariátní konference <i>Milevsko</i>
Úterý	15. 1.		17,00 Za Karla Vránu a d. v o.		
Středa	16. 1.		17,00 Za uzdravení duše a ochranu pro syna Tomáše		18,00 biblická hodina <i>Společenské centrum</i>
Čtvrtek	17. 1.		8,30 Za Marii a Františka Kovaříkovy		14,30 mše svatá <i>Centrum sociálních služeb</i>
Pátek	18. 1.		18,00 Za Marii Hochmutovou a celý rod Hochmutových		
Sobota	19. 1.		Osadní svátek 8,30!! Za farnost a diecézi 18,00 svátostné požehnání		
Neděle	20. 1.	8,15 Za Josefu Průšovou a Marii Švecovou		9,45 mše svatá	